

האם יוסיף רגשנו להקחות גם עתה; האם גם קרעי יריעות, אבות-כתי דין נזורים, ונזיות רסוקות של מאורי התורה לא יכלימונו ולא ישיבונו בתשובה? היה לא תהיה כדבר הזה!

...את הטובים שבנו הלא שלחנו לבנות את ביתנו; את בחירי כל החוגים, את מיטב אחינו: "משחרב הבית בראשונה נתקבצו כחות כחות של פרחי כהנים ומפתחות ההיכל בידן וזרקום כלפי מעלה ויצתה כעין פיסת-יד וקבלתם מהם" (תענית כ"ט), ומני אז תלויים מפתחות בית חמדתנו בטרומי-על; את בחירי בנינו שלחנו לחרון הקדושה, שורידו לנו את המפתחות האצורים ביד של מעלה המתכה לנו, והנה תלמידים חכמים קדושים אלה נגזרו באופן כל-כך אכזרי, ידים טהורות אלו שכמעט אחזו כבר במפתחות הללו נקצצו בדרך כל-כך ברברות. האם הדבר פשוט? הנהיה אכזרים כ"כ, להטיל האשמה עליהם ה"ו? לא! מפני חטאינו אנו נפלו הגאונים והצדיקים הצעירים הללו באורח כ"כ טרגי; בדמעות ואנחות רוצים אנו לרפא את לבותינו הפצועים! מהנך לדמעות ובינה כשיב-שכל—זהו חפקידו של הרגע הזה. 130 קרבנות, ביניהם 25 צעירים, ארזו לבנון אדירי תורה. כמעט שאין העם היהודי יודע פרק טרגי שכזה בכל היסטורית ענויו הארוכה—לסרוק ביום אחד 25 רבי עקיבא במסרקות של ברזל, הנוסיף גם עתה להמנע מלהזכיר בשם ה'?! חלילה, לתהום שכזה עוד לא ירדנו, שוכו ונשובה נא לאלקי ישראל סבא. לרחמי שמים אנו צריכים.

...עבודתנו בא"י פגעה בכח מהרס מאורגן. סכנה מרחפת על הישוב. אכן כשעמלק נראה וכו' סימן שהננו כבר לפני שערי הארץ. הרגיש עמלק של עכשיו שעם ישראל שב לביתו ויקשור עליו מלחמה.

ובמלחמת עמלק מה נשקנו אנו?

ידיו של משה. והיה כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל. "מסתכלים היו כלפי מעלה ומישעבדים את לבם לאביהם שבשמים", וגבר ישראל.

עלינו לשעבד את לבנו לאבינו שבשמים, כי רק אז נצחון בטוח לנו, הערובה הכי בטוחה לנצחון במלחמת-עמלק: עם ישראל מאוחד, קשור ורכוק לה, ולתורתו.

הרב שבתאי בורנשטיין

ירושלים

הכותל המערבי

"הנה זה עומד אחר כולנו—זה כותל המערבי שאינו חרב לעולם"—כך אמרו חז"ל. וראה זה פלא: את הכל החריבו הגוים, את הכל שרפו והכחידו,

ההיכל והמקדש, ירושלים והארץ, חוץ מן הכותל המערבי. מה זה כחו של הכותל הזה?—חז"ל בעצמם כבר הציגו שאלה זו, גם נתנו עליה התשובה הנכונה: "למה? שהשכינה במערב!". כן, טיטוס הרשע עם כל חיילותיו סוף סוף רק כח אנוש לבו, כח קרוץ מחומר, והחומר מקומו רק בנכול ממלכת ההסתר של מלכות שמים; כהתראו, אבל, פנים אל פנים עם התגלותה של מלכות שמים או בהכרח ינחל מפלה, כי איך יריב יציר את יוצרו?!

השכינה במערב. וכי דק במערב השכינה, הלא כל הארץ מלאה את כבוד ה'! הרמב"ם בספר המורה מכאר זה ע"פ הידוע כי תנועת השמש היא מן המזרח למערב, גם ידוע כי תנועת השמש פועלת על גידול הצומח והחי שבכדור הארץ. העין הגשמית הרואה את כל זה עלולה היא לשכח כי יד ה' היא אשר עשתה גם את כדור הארץ ואשר עליו. גם את השמש מלכת השמים; העין הרוחנית, אבל, בראותה את תנועת השמש כשקיעתה למערב, מתכווננת בזה כי ישנה הירד הנעלמה, יד ה' המרסנת את השמש ופוקדת עליה: "פה תופיעי ופה תשקיעי!"... השכינה במערב—זאת אומרת: התגלות יד ה' היא במערב!

טיטוס הרשע, בהכנסו בעזותו לקדש הקדשים, חשב כי חז"ל דין ולית דין והעולם כטבעו הוא נוהג. והראיה: ארץ נתנה ביד רשע!—כשהגיעו, אבל, הדברים אל הכותל המערבי, מקום ההתגלות "כי לה' המלוכה ומושל בגוים"—או, אז פס כחו. של טיטוס וחיילותיו!

כל נסיונות הגוים להחריב את הכותל המערבי, או להרחיק את שארית ישראל מן שארית מקדשו, הכותל המערבי—הנם בעצם אך ורק נסיונות של התקוממות נגד צור ישראל וגואלו, נגד עין השגחתו התמידית ובלתי פוסקת גם בזמנים היותר קודרים וחשכים.

"נר המערבי עדות היא לישראל שהשכינה שורה בישראל"—כזמן קיום המקדש, "למה? שלא ככה לעולם!". והכותל המערבי עדות הוא לישראל שהשכינה שורה בישראל גם בזמן הגלות! הכותל המערבי עדות הוא לישראל כי אמנם ה' לא עזב את הארץ, עין השגחתו חודרת גם אל התחתונים, וסוף סוף ישוכ הארון אל ביתו, המקדש, יבנה, ירושלים תושב, ערי יהודה תכנינה, מלכות שמים תתגלה גם בעולם החחתון בכל יפעת תפארתה, וכל הגוים יבואו להשתחוות לה' אלהי ישראל בהר הקדש בירושלים—"כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים!!!".